

Duy şikâyet etmede her an bu ney,
Anlatır hep ayrılıklardan bu ney.

Der ki, feryadım kamışıkta gelir;
Duysa her kim, gözlerinden kan gelir.

Ayrılıktan parçalanmış bir yürek
İsterim ben, derdimi dökmem gerek.

Kim ki aslından ayırmış cânımı,
Öyle bekler, öyle vusiat anımı

Ağladım her yerde hep âh eyledim;
Gördüğüm her kul için, «dostum» dedim.

Herkesin zannında dost oldum ama,
Kimse talip olmadı esrarıma.

Hiç değil feryadıma sırım uzak
Nerde bir göz, nerde bir candan kulak?

Aynadır ten can için, can ten için
Lâkin olmaz can gözü her kimsenin

Ney sesi tekmi hava, oldu ateş.
Hem yok olsun kimde yoksa bu ateş

Aşk ateş olmuş dökülmüştür ney'e,
Cezbesi aşkın karışmıştır mey'e.

Yardan ayrı dostu ney dost kıldı hem,
Perdesinden perdemiz yirtıldı hem

Ney zehir hem panzehir, âh nerde var;
Böyle bir dost, böyle bir özlemlî yâr.

Kanlı yoldan ney sunar hep arzuhal
Hem verir Mecnun'un aşkından misal

Sırrı bu akın, bilinmez akl-ile,
Tek kulaktır müşteri ancak dile.

Gam dolu günler, zaman hep aynı hal
Gün tamam oldu, yalan, yanlış hayâl.

Gün geçer yok korkumuz, her şey masal,
Ey temizlik örneği sen gitme kal!

Gün uzar rızkın eğer bulmazsa can,
Kandı her şey tek balık kanmaz sudan,

Oğun'un hâlinde âh, anlar mı ham,
Uzar, kesmek gerektir vesselâm

Türkçesi, Feyzi HALICI

MEVLÂNA'YI ANMA TÖRENİ

711. VUSLAT YILDÖNÜMÜ

14 - 17 ARALIK 1984

KONYA KÜLTÜR ve TURİZM VAKFI
KONYA KÜLTÜR ve TURİZM DERNEĞİ

